

До Негово Светейшество,
Българския Патриарх Максим,
Председател на Св.Синод
София

Ж А Л Б А

ОТ

1. Свещеник *Марий Емилов Димитров*

храм „Св. Възкресение Христово“-кв.Челопечене-София

2. Михаил Драндаров, магистър по математика

1463 София, ул."Шандор Петьофи" № 43

3. Анастасия Бойкикева, историк

1505 София, ул. „Черковна“ № 42

С Р Е Щ У

Решението на Светия Синод за промяна на богослужебния Юлиански календар - прот. №35/22.XII.1967г. обнародвано с окръжно послание №5953/18.07.1968г.

**Ваше Светейшество,
Ваши Високопреосвещенства,**

С решение на Св.Синод - прот.№35/22.XII.1967г. точно преди четиредесет и две години, бе прекратена богослужебната употреба за неподвижните празници на каноничния светоотечески Юлиански календар. На негово място принудително бе наложен така нареченият поправен Юлиански календар

1

. Поради сериозни противоречия на посоченото решение на Св.Синод с действащото църковно канонично право и устава на БПЦ обжалваме същото пред Вас, с молба да бъде отменено като неправомерно и незаконосъобразно и да бъде обявена неговата

Публикувано от: Достойно ест
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

нищожност предвид следните съществени обстоятелства:

1. Въпросът за църковният календар касае цялата Съборна Православна Църква, поради което е от компетенцията на нейната видима върховна власт, която принадлежи и се упражнява от Вселенските събори. Това означава, че нито поместен събор, нито Синод на поместна църква имат правото да вземат решение по този проблем, който не е от тяхната компетенция, тъй като те се явяват по-ниска инстанция и следователно са в положение единствено да прилагат, но не и да ревизират решенията на Вселенските събори. От друга страна проблемът с богослужения календар е решен еднозначно още на първия Вселенски събор (325г.), като

пряко следствие от формулираните на този събор единни правила за празнуване на християнската Пасха. Каноничните разпоредби

(7ап.пр., Орос (орос-определение) на Първия Всел.събор, Антиох.1, послание на импер. Константин до епископите неприсъствали на събора.)

относно времето за празнуване на Пасха, предопределят еднозначно вида на църковния календар задавайки неговата канонична рамка.

Те се превръщат в

необходимо условие

за църковния календар, какъвто може да бъде само такава календарна система, която ги удовлетворява.

В основата на тези разпоредби е заложена евангелската хронология на събитията от Страстната седмица, поради което те са

окончателни

. Синтезиран израз на каноничните изисквания относно Пасхата се явява

седмо апостолско правило

, което гласи:

„Епископ, презвитер, или дякон, който празнува светия ден на Пасхата преди пролетното равноденствие наедно с юдеите, да бъде низвергнат от свещен чин.”

Тълкувайки това правило

Зонара

казва кратко и ясно: „... Цялата заповед на това правило се свежда до следното:

християните не трябва да празнуват пасхата с юдеите, т.е. не в един същи с тях ден; тъй като техният

непразничен

празник трябва да

предхожда

, а

след това

да празнуваме

нашата Пасха

.
Свещенослужител, който не изпълнява това трябва да бъде низвергнат. Същото определя и антиохийският събор в първото си правило (

вж. Антиох.1

) споменавайки, че

Публикувано от: Достойно естѣ
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

определението за празнуването на Пасхата е определение на Първия никейски събор
.

Следователно църковният календар се явява решение на една добре дефинирана математико-астрономическа задача условието на която са споменатите вече канонични изисквания относно времето за празнуване на православната Пасха.

Тъй като Юлианският календар напълно удовлетворява каноничните изисквания относно Пасхалията той е възприет за църковен календар

задължителен за всички празници

(подвижни и неподвижни)

2

, ставайки неделима част от светото Предание. Григорианският и поправеният Григориански (

неправилно наричан поправен Юлиански

) календари не удовлетворяват пасхалните условия и следователно не са решение на формулираната от Първия вселенски събор задача за църковния календар, поради което те изобщо не могат да бъдат конкурентна алтернатива на Юлианския календар.

След Първия Вселенски събор няма канонично постановление издадено от друг Вселенски събор, което да отменя употребата на Юлианския църковен календар.

Точно обратното, решенията на Първия Вселенски събор и на близките до него по време поместни събори са препотвърдени многократно (VI Всел., 2 прав.; VII Всел., 1 прав.). Сериозността, с която Светата Православна Църква гледа на тези определения личи от строгите санкции ("

отлъчване от църквата

"), които тя предвижда за онези православни християни, които им се противят (Ап.7, Антиох.1; Патриарш. синод. сигилиони от 1583г. и 1756г.; Окръжно посл. на източните Патриарси от 1848г.) (вж. прлож.1)

От казаното следва безусловно, че както преди 1968г., така и в момента, каноничният богослужебен календар задължителен за цялата Съборна Църква и в частност за БПЦ, е именно Юлианския и никой друг.

Св. Синод на БПЦ без каквото и да е законово основание и пренебрегвайки факта, че е по-ниска инстанция издава наредба по въпрос, който не е от неговата компетенция, с което нарушава църковното канонично право и устава на БПЦ. Фактически с това си действие Св. Синод не само, че не решава някакъв изфабрикуван проблем с църковния календар, но точно обратното, той създава такъв. Дори нещо по-лошо, в резултат на тази самочинна промяна на богослужебния календар, след 1968г. БПЦ на практика е в състояние на разкол(σχισμα) спрямо Съборната Православна Църква. Този страшен извод следва от **Първо правило на св. Василий Велики** (из първото му послание до Иконийския епископ Амфилохий във Фригия – 347 г.)

, в което той споменава определението на

древните

за това що е разкол(σχισμα), а именно „

...

разколници

– (са) онези, които не са съгласни по някои църковни предмети и по въпроси, които допускат лекуване".

Публикувано от: Достойно естѣ
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

Към това правило изтъкнатият канонист

Никодим Милаш

добавя следното тълкувание:

„...**Разколи** (σχισματα) съставляват онези, които мислят различно по някои църковни предмети и въпроси, които, обаче, леко могат да бъдат поправени. Така казва Василий Велики в настоящето правило: говорейки за това, че трябва да се признава кръщението на разколниците, той се позовава на това, че те принадлежат към църквата (ως ετι εκ της εκκλησιας ουτω). В тълкованието на 6 правило на II Вселенски събор **Зонара**

повтаря думите на Василий Велики за разкола, а в тълкованието на 33 правило на Лаодикийския събор той ги допълва: „Разколници (σχισματικοι) се наричат тези, които мислят правилно относно вярата и догматите, но по някакви причини (δια τινας δε αιτιας) се отделят и устройват свои отделни събрания”. Въобще на разколите църквата е гледала, като на едно от най-големите престъпления срещу църквата.

Така, напр., Опат милевитски (IV век) е разглеждал разкола като една от най-големите злини, по-голяма дори от човекоубийството и идолопоклонството...

...Сравнявайки **разкола с ереста**, св. Иоан Златоуст казва, че разкъсването на единството и пълнотата на църквата (το πλερωμα το εκκλησιαστικον) – е не по-малко зло, от това да създадеш ерес. И доколкото разколът, предвид казаното, е достоен за осъждане, толкова повече той заслужава по-голямо осъждане поради своите последствия,

тъй като в крайна сметка всеки разкол се превръща в ерес... (Вж. също „Окръжно послание на четиримата източни Патриарси - 1848 г.”-

прилож. 1)

От казаното недвусмислено следва, че издаденият от Св.Синод административен акт за смяна на Юлианския църковен календар няма никаква канонично-правна сила. **Той е нищожен, тъй като страда от сериозни пороци и следователно не поражда никакви църковно - правни последици.**

Въз основа на изложените дотук съображения и в съответствие с Устава на БПЦ **чл.196, ал.1, ал.2, ал.3**

следва да бъде обявен от Св.Синод за **нищожен**

споменатият административен акт от 1967г. и да се възстанови фактическото положение преди него т.е. да се възобнови богослужената употребата в пълнота на утвърдения от Вселенските Събори, църковен Юлиански календар.

2. Наложеният насилие от Св.Синод в богослужението след 1968г.

новостилен календар, не само че е в разрез с каноничните разпоредби на Светата Съборна Православна Църква относно църковния календар, но той напълно се разминава и с науката.

В протокола (№ 35) на проведеното на 22.XII.67г. заседание на Св. Синод, на което той взема решение да промени каноничния църковен юлиански календар е записано следното:

„1. След една година да се въведе в църковна употреба т.нар. изправен или Новоюлиански календар в диоцеза на Българска православна църква. Той възстановява

а

чествуването на неподвижните празници на

истинските им дати

- както са в богослуженията минеи, а за празнуването на Пасха и зависещите от нея подвижни (местещи се) празници-до Петдесетница запазва ръководните принципи на древната Александрийска пасхалия. Календарът да влезе в сила от 20.XII.(навечерието на Рождество Христово) 1968г.”

Следователно, като причина налагаща промени в календара Св. Синод изтъква едва ли не като безспорно твърдението, че до този момент неподвижните празници не са били чествувани на „**истинските им дати- както са в богослуженията минеи**”, което е откровенна лъжа.

През 1916г. Българската държава приема Григорианския календар за граждански цели

Тъй като Григорианският и Юлианският календари пресмятат по различен начин времето, то съответните дати на един и същи ден по двата календара се различават в зависимост от столетието. По този повод същата година с окръжно послание №3551, 4/VII (21/VI ст.ст.) 1916 г. Св. Синод на БПЦ обявява, че (прил.2) :

1)Църквата при богослуженията и при празнуването на всички празници *Господски*

Богородични

и на

Светиите

продължава

да си служи. както и до сега,

със стария стил

;

2) Всички канцеларски и счетоводни книжа, както и всички актове и книжа, свързани с извършване св. Тайнства и църковни обреди, носят дата по новия и по стария стил, като последната дата винаги се пише после първата и то всякога в скоби, например: 4 юлий (21 юний ст. ст.) 1916 год., 17 юлий (4 юлий ст. ст.) 1916 год. и пр. Изключение се прави само за св. антимиинси, които носят дата само по стария стил.

Следователно до 1968г., когато се сменя календара, празниците са чествувани винаги на техните **истински** дати, както са в богослуженията минеи, взети по действащия каноничен Юлиански календар. Любопитно е в такъв случай да разберем на какво основание Св. Синод твърди , че празничните дати не са истински. Обяснението е просто. Става въпрос за едно умишлено тенденциозно и некоректно сравняване на гражданските дати на църковните празници със съответните празничните дати от минея, с които те по принцип не съвпадат (*което не е и*

задължително)

, тъй като датите на църковните празници до 1968г. се пресмятат по църковния Юлиански календар, а те както казахме се отличават от григорианските с 13 дена. Посочвайки разликата между гражданските дати с тези от минея Св. Синод прави преднамерено грешното умозаключение, че неподвижните празници се чествуват неправилно, т.е. не „

на

истинските им дати

Публикувано от: Достойно есть
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

-
както са в богослужбните минеи

”. Така по един спекулативен начин Св. Синод си набавя нужният му макар и фалшив аргумент, оправдаващ въвеждането на Григорианския месецослов. Този извод обаче е логически некоректен, тъй като в хода на разсъждението въз основа на което той е направен Св. Синод воден от целта, която си е поставил, съзнателно допуска логическа грешка сравнявайки две величини, които нямат нищо общо помежду си
(гражданските дати с тези от минея)

. Следователно това умозаключение представлява просто е един банален **софизъм**

4

(гр.σόφισμα – измама, хитрост,
лъжливо заключение
, интрига, коварство).

Ако нарушаваме правилата на логиката обаче ние бихме могли да „докажем” всевъзможни абсурди. Могат да бъдат посочени много примери на твърде остроумни доказателства съдържащи трудно уловими грешки на твърдения от вида – „

1

=

2

”

„всички числа са равни”, „всички триъгълници са правоъгълни”, „всяка окръжност има два центъра”

и пр.

От разсъжденията дотук излиза, че основният аргумент на който се крепи решението за смяна на църковния Юлиански календар с Григорианския е логически несъстоятелен и фалшив, т.е. това решение се основава на неистинни факти, което ни дава право да искаме неговата отмяна и по ал.4. чл.196. от Устава на БПЦ.

Манипулирането на фактите и използването на лъжливи аргументи и софизми в полза на новия стил само доказват, че нито поправения Григориански календар притежава някакви особени качества и достойнства, нито пък църковния Юлиански календар страда от някакви сериозни недостатъци налагащи промяна

5

, защото ако имаше такива качества за единия или недостатъци за другия, то Св. Синод би ги посочил без да прибегва до спекулации. Нещо повече дори, фактът че Св. Синод запази Александрийската пасхалия показва, че той разбира много добре кой е истинският църковен календар, а именно Юлианския, което същевременно е присъда за поправения Григориански календар и признание, че той е негоден за богослужбните нужди на Църквата. Логично е да попитаме, кому беше нужна тогава тази промяна? Отговорът на този въпрос откриваме в окръжното послание на Св.Синод по повод смяната на календарния стил №5953/18.07.1968г., в което той чистосърдечно признава (т.3): „че приемането на този календар (

поправения Григориански

) съответствува на

икуменическите стремежи

на св. Църква”. Под „

икуменизъм

” в съвременния му неправославен смисъл, в който този термин е употребен в цитата, трябва да разбираме безпринципното и противоканонично сближаване с еретиците с тенденция за по-късно обединение с тях по пътя на догматични отстъпки в областта на вярата. Следователно, в съвременния му смисъл терминът

вселенско(икуменикон)

е противопоставен в случая на

православно(ортодоксон)

. По думите на втория по ранг православен първойерарх покойният Александрийски патриарх

Николай VI,

икуменизмът е не просто ерес, а

все-ерес

(παν-αιρεσις) сбор от всички ереси и зловерия, насочен срещу Православието

6

. Противопоставянето на поправеният Григорински календар с Юлианския на основата на икуменизма е безспорно доказателство, че Григорианският е инструмент в ръцете на еретиците целящ разрушаването на Православието, докато Юлианският, тъкмо обратното, се явява сигурна негова защита и

камък за препъване по пътя на тези

и

куменически (

еретически

) стремежи

(Мат.21:40-44; Пс.117:22-23; Ис.8:14-15, 28:16; Марк:12:9-11; Лук.20:16-18; Деян.4:11; 1 Петр.2:6-8

7

; Рим.9:33;); (

Даниил.7:24,25

). Ако Григорианският е разрушителен за Православието, а Юлианският негова защита, то всеки сам може да направи извода кой е истинският православен календар. Да се твърди, че Светата Съборна Православна Църква има

икуменически стремежи

в изяснения по-горе смисъл на този израз е равносилно на твърдението, че Главата на Църквата нашият Спасител и Господ Исус Христос има такива стремежи, което е дръзко богохулство (Иоан.14:30)

8

. Верността на подобно твърдение е

догматически изключено и невъзможно.

Налице следователно е още един

неистинен факт,

на който се основава синодалния административен акт за смяна на календарния стил, което ни дава право още веднъж да искаме неговата отмяна по същата

ал.4. чл.196.

от Устава на БПЦ.

Що се отнася до научната страна на въпроса идеята за смесване на календарните

Публикувано от: Достойно естѣ
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

стилове е фундаментална глупост. Подобно скудоумие никога не би видяло бял свят, ако това зависеше от мнението на действително компетентни и безпристрастни хора на науката. В нашия случай обаче, една невероятна глупост, напук на науката, отпразнува своя четиредесет годишен юбилей и то не къде да е, а в самата Божия Църква глава на която е Премъдростта Божия (Σοφία)⁹. Това е една недопустима подигравка със светинята, последиците от която са добре известни. Двустилен по същество въведеният в църковна употреба през 1968г. „календар” има общо по-скоро с

еклектиката

10
, отколкото с науката, тъй като представлява едно абсурдно механично съчетание от две независими и

различни по своя годишен период

календарни системи. Една от основните цели на всеки календар е да

подрежда

събитията в техния естествен хронологичен ред, а в случаите когато този календар е църковен, да следва също и установената от Съборната Църква празнична хронология, което е възможно, ако всичките тези събития се отнасят към една и съща мерна единица за време. Точно обратен обаче е резултатът от календарната промяна от 1968г. На практика тя предизвика пълен хаос в празничните времена. Вътрешната съгласуваност между неподвижните празници и Пасхалията бе нарушена, а с това и установеният през вековете строен богослужебен ред. Причината за това състояние на нещата се съдържва в самата идея за изкуствено деление на подвижните и неподвижни празници (

Пасхалията и Месецо̀слова

) в две самостоятелни и независими по време групи, обвързани поотделно с две различни календарни системи т.е. две различни мерни единици за време (

юлианската слънчево-лунна и григорианската тропична години

)
11

. Тъй като средната стойност на календарната година при Григорианския и Юлианския календари са различни (съответно

365.2422

и

365.25

денонощия) това води до разлика в датите между двата календара, която възлиза на 3 дни за всеки 400 години. За нашата епоха тази разлика е 13 дена. В следващите столетия тя ще става 14, 15 и т.н. В резултат на това подвижните и неподвижни празници започват динамично да променят взаимно си положение във времето, като летните празници постепенно се доближават до

Петдесетница

, а след това и до

Великден

, а зимните точно обратното, се отдалечават от началото на

Постния Триод

. Така например Петровден с времето все по-често ще изпреварва Неделя на всички светии, след което ще съвпадне с празника

Публикувано от: Достойно естѣ
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

Свети Дух

, после с

Петдесетница

,

Възнесение Христово

, след това с

Гергьовден, Великден

и т.н. Друг подобен пример е

изключително тържественият празник

Кирио-Пасха

(съвпадението на Благовещение и Пасха)

,

който вече е невъзможен

, тъй като по новия стил

Благовещение

се пада винаги извън

Страстната седмица

. Паралелната употреба на две различни мерни единици за

година

приложени съответно към подвижните и неподвижни празници води до

изкривяване

на

времето

нарушавайки обективната хронологична последователност на празничните събития.

Алгоритъмът за пресмятане на празничните дати според действащият в момента

двустепенен шизокалендар (гр. σχιζω- цепя, разцепвам, разделям, отделям, разкъсвам).

нарушава отношението между причина и следствие, в резултат на което (

!

)

бъдещето започва да изпреварва своето минало.

Във всяка енциклопедия можем да прочетем, че времето като физична категория е

форма на последователна смяна на явления, събития и състояния на материята.

Основна характеристика на времето е неговата видима еднопосочност поради

която последователността на две събития не може да се размени и въз основа на

която се дефинират като абсолютни понятията "минало" и "бъдеще".

Следователно, сегашният условно казано „календар“, тъй като той не притежава

белезите на такъв, е

акаузален

12

. Противно на физиката и логиката той променя чисто виртуално посоката на времето

правейки ни по този начин свидетели на такива абсурдни ситуации познати ни до този

момент само от фантастичните филми. Хвърлен в недоумение дали „днес“ всъщност не

е „утре“, или пък „утре“ в действителност е „вчера“, човек почва да се пита кое за Св.

Синод в крайна сметка е „вчера“, кое „днес“ и кое „утре“. Истински куриоз в това

отношение е издаденият от Българската Патриаршиа „православен календар“ за

2002г

. От стр.17 разбираме, че в тази година денят на свв. апли Петър и Павел -

29 юни(н.ст)

се пада в събота. Колко голяма обаче е изненадата ни установявайки, че следващият ден 30 юни 2002г. е първа неделя след Петдесетница - Неделя на Всички светии. Изненадата идва от факта, че в този ден според установленията на Светата Православна Църква са Петрови заговезни т.е. навечерие на Петровият пост. Този факт макар и малко срамежливо се признава и от Св. Синод под форма на пояснение в скоба към забележка III в издадения от него Типик (1980г., стр. 478, забележка III) : „

През тази седмица от Петдесетница до Неделя на всички светии (заговезни

) не се пости

”. Излиза, че в тази година

Петровден изпреварва заговезни

(!)

,
т.е. началото на назначения за този празник пост, което явно противоречи на здравия разум, който според чл.83 ал.2 т.2 от Устава на БПЦ

13
е задължителен при управлението на Църквата.. Така според новостилния календар първо празнуваме, а след това постим

!!!
Изненадите обаче не спират дотук. Стъписани може би за миг от този явен абсурд съставителите на църковния календар преминават към радикални действия като разсичат с един замах гордиевия възел, който Св. Синод е вързал, поставяйки без много да му мислят Петровите заговезни във вторник след празника Св.Дух, въпреки всякакви устави, типичи и разпоредби, че

през тази седмица

не се пости

(
вж. цит. заб. III Типик

) и че

заговезни

изрично са в неделя на Всички светии

.
Човек се стъписва от наглото и демонстративно безочие, с което се извращават установените през вековете църковни норми в богослужението.

Какво по-ярко и убедително доказателство за цялата несъстоятелност на сегашния **многостилен календар**

от това, че Св.Синод сам се оказва в състояние на пълна безпомощност пред собственото си творение, което така ревностно брани. Каква по-голяма ирония от факта, че Св.Синод изпадна в невъзможност да изпълни дори собствените си наредби. Но как да ги изпълни, когато те са абсурдни. Нещо повече, в усилията си да закърпи нещата той дори ги и нарушава с някави съвсем неудачни и смехотворни импровизации, за каквито и намек дори няма в богослужените книги през цялата история на Църквата. Нима това е разбирането на Св.Синод за

„еднообразно и

Публикувано от: Достойно ест
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

ЧИННО

обществено богослужение в енорийските храмове”

14
. Нормално ли е в карикатурата да откриваме благочиние. И възможно ли е изобщо да говорим за
”

ЧИННО

обществено богослужение”

при такава пародия, какъвто е сегашния богослужебен църковен устав, в който на стр.478 е отбелязано, че в Неделя на всички светии са

Петрови заговезни

,
което означава

че Петровден

не може

да изпреварва тази неделя, а на стр.345 се твърди тъкмо обратното, че Петровден противно на логиката

можело

да се случи „ОТ СРЯДА СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА

15
ДО ВТОРНИК НА ПЕТА СЕДМИЦА СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА”, като на всичко отгоре тези граници не са верни

16

. Как така, хем може, хем не може?! Излиза, че онова, което Съборната Православна Църква забранява, Св. Синод на БПЦ разрешава. Но чий глас трябва да слушаме в случая, този на 318-те отци от Първия вселенски събор, както и на отците от следващите Вселенски събори, или този на Св. Синод, който самият е длъжен да се вслуша в това, което са заповядали светите отци

17

„ Съдете, дали е справедливо пред Бога – вас да слушаме повече, нежели Бога;” (Деян.4:19

). Кой здравомислещ човек би приел за нормален, правилен и умен наложеният насила от Св. Синод абсурден начин за пресмятане на времето, който нарушава законите на физиката и на логиката, довел до какофония в празничните времена и в богослужения устав. Колко несериозно и нелепо звучи изказаното от митрополит Натанаил на Църковно-народния събор твърдение, че „

Църквата празнува събития, а не дати

”, което цели да ни убеди едва ли не, че тя, а следователно и самият Господ благославя описаният новостилен хаос в празничните времена, което е кошунствено да се мисли. Подобно твърдение на практика изключва каквато и да била роля на датите, което говори за пълно неразбиране на връзката между дата и събитие. Но ако датите са без значение, то тогава не би имало нужда от църковен календар и от богослужебен устав. Въпреки това БПЦ ежегодно издава такъв. Освен това, ако за Църквата празничните дати нямат толкова голямо значение, както се твърди в споменатата фраза, то защо тогава Св. Синод промени църковния юлиански календар, като основният мотив за тази промяна съвсем не бяха събитията, а тъкмо датите, както е отбелязано и в самото

Публикувано от: Достойно естѣ
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

решение. Странна еволюция в мисленето на Негово Високопреосвещенство, бъдеща съжаление, имайки предвид онова, което доста по-отдавна той казва в едно свое писмо до Св. Синод от 30.05.91г. : „...Като имам предвид всичко гореизложено, смятам, че единственото средство,

за да се запазят много души и да се покрият много грехове

, е завръщането на цялата ни Църква към стария и осветен от вековната православна практика Юлиански календар, като се прочетат молитви за упокоение на душите на починалите

през периода на новия стил

и за

невменяване в грях на живите за отстъплението

. Смятам, че още един допълнителен довод за връщането към Юлианския календар е възможността чрез това

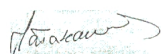
да се разграничим ясно от надигащата се римокатолическа пропаганда, особено след регистрирането на Римокатолическата църква у нас като юридическо лице

. Дължа да ви предупредя по съвест, че ще застана на страната на вярващия народ, който държи за точно спазване на православните традиции, и ще действувам съгласно каноните на светата Православна църква относно вярата и календара, ако се наложи.

Надявам се, че Св. Синод ще вземе ясна позиция по всички тези въпроси, за да се ускори разрешаването им. В противен случай ще се чувствавам свободен да оглася широко мнението си по тях.

Препоръчвам се на светите ви молитви и оставам ваш в Христа Иисуса предан брат.”

София, 30 май 1991 г. + Крупнишки епископ

Църковните празници съвсем не са така безразборно, хаотично и случайно разхвърляни през годината. Те са организирани и подредени в строго определена последователност в рамките на която всеки един от тях заема точно определено място. Накратко, редът на църковните празници в годишния кръг е функция на богословския смисъл който те носят. В този смисъл те представляват едно неделимо логично, органично цяло, съхраняването на което е абсолютно задължително. **Последното пък**

е възможно единствено ако всички те се подчиняват на едно и също правило т.е. един календар.

Празничният ред е установен не от Светия Синод, а от Съборната Православна Църква, което го прави част от светото предание и следователно е **неизменим**

. Отношението на Църквата към всяко посегателство и действие срещу светото предание е добре известно, а именно

"Триждѣ анатема всякое новшество и деланіе против церковнаго преданія и ученія и правилъ святыхъ и блаженной памяти отцев."

(Шести Вселенски събор, деяния)(прил.5).

Възпроизвеждането във времето на така зададения от Църквата празничен хронологичен ред се осъществява чрез църковния календар, като на всеки празник се присвоява точно определена дата, така че да съответствува на хронологията. Ако Църквата е определила празниците А, В и С да следват по време в току що изписания ред, то това се отнася и за съответните им дати d

A

, d

B

и d

C

т.е. те трябва да удовлетворяват неравенството d

A

< d

B

< d

C

, независимо от календарната система. Това означава, че установената от Църквата празнична хронология трябва да остава

инвариантна

, т.е. независима от календара, по който се пресмятат празничните дати. Изискването за

инвариантност

на

празничната хронология

наред с

каноничните Пасхални изисквания

е второто по ред условие, което трябва да удовлетворява дадена календарна система преди да бъде допусната да изпълнява ролята на църковен календар.

Тъкмо това условие нарушава двустилния Григориано-Юлиански „календар”, поради което той не може да бъде църковен календар.

Завършвайки изложението на т.2. ще посочим още един колкото интересен, толкова и важен факт останал незабелязан и поради това неизвестен, който по един много достъпен начин илюстрира научната несъстоятелност на двустилието. При внимателен анализ чисто математически може да се установи, че двустилният Григориано-Юлиански календар е напълно еквивалентен на везни едно от рамената на които е с променлива дължина, допускаща две различни стойности (

Публикувано от: Достойно естѣ
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

по-късо

или

равно

на другото рамо). Следователно сега ползуваният в богослужението двустилен календар наложен от Св. Синод през 1968г. представлява фалшиви везни, или както се казва в Светото Писание „

неверни къпони”

. Старозаветните пророци изобличават и осъждат остро онези търговци, които , увеличавайки и намалявайки теглилките си, или служейки си с

„неверни къпони” (Прит. 11:1; 20:10; 20:23)

, ограбват нечестно събратята си. ”

Неверни къпони са гнусота пред Господа, а право теглене е нему угодно”.(Прит. 11:1).(прил.4)□

Ако с неверни къпони ограбването е материално, то с двустилния календар е духовно и следователно далеч по страшно. Ако първото е „

гнусота пред Господа”

, то колко повече това ще бъде вярно за второто.

□□□□□□□□□□□□□□□□**3.** Изпълнени с тревога за съдбата на родната ни Църква, нейните верни духовни чеда - миряни и клирици на св. Българска Православна Църква са се обръщали многократно с писма до Св. Синод с молба да се възстанови богослужебната употреба на църковния Юлиански календар. На 24 юни 1997 г. над деветдесет свещенослужители от БПЦ внасят писмо (вх.№1093) до Св. Синод със същата молба за връщане на Юлианския календар. На следващата година в друго писмо до Св. Синод (10 юли 1998г./ вх.№1202) въпросът за връщането на Юлианския календар е поставен отново от вече над сто и шестдесет свещенослужители от БПЦ. Вносителите на това писмо поставяйки подписите си в подкрепа на тази молба са и седем архиереи от БПЦ:

1.Сливенски митрополит **Иоаникий**

2.Митрополит **Геласий**

3.Плевенски митрополит **Игнатий**

4.Траянополски епископ (Доростолски митрополит) **Иларион**

5.Макариополски епископ (понаст.Ловчански митрополит) **Гавриил**

6.Западно и Средноевропейски митрополит **Симеон**

7.Американски и Австралийски митрополит **Йосиф**

8.Протосингел на Софийска митрополия архимандрит

(понаст.Пловдивски митрополит) **Николай**

Последното доста подробно писмо относно богослужебния календар бе внесено на *12 юли (29 юни ст.ст.) 2007г*

.
(Свв.Петър и Павел)

от изпълнението на храм

„Свето Възкресение Христово”– кв.Челопечене. Същото има резолюция и вх.

899/18.07.2007г.

За най-голямо съжаление до момента Св. Синод не е отговорил на нито едно от тези писма.

Публикувано от: Достойно ест
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

□□□□□□□□□□□□□□□□4. Въпросът за празничните времена е изключително важен. Той има дълбок **есхатологичен** смисъл и непосредствено отношение към последните времена на света и човечеството. Промяната на празничните времена е белег за **антихриста**, което ни задължава да се отнесем с цялата сериозност към този въпрос. Потвърждение на казаното може да намерим в Светото Писание:

1. „ А десетте рога значат, че от това царство ще се издигнат десет царе, и след това ще се издигне друг, отличен от предишните, и ще унижи трима царе, и против Всевишния ще произнася думи и ще угнетява светиите на Всевишния; **дори ще замисли да отмени у тях празничните времена и закона**

, и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и полувреме.”(Даниил.7:24,25)

2. „Воздигни руце Твои на гордыни их в конец, елика лукавновa враг во святем Твоём. **И восхвалишася ненавидящии Тя посреде праздника Твоего: Реша в сердцы своем южики их вкупе: приидите и оставим вся праздники Божия от земли.**

положиша знамения своя, знамения, и не познаша, яко во исходе превыше: яко в дубраве древяне секирами разсекоша двери его вкупе, сечивом и оскордом разрушиша и. Возжгоша огнем святило Твое: на земли оскверниша жилище имене Твоего. ”
(Пс.73:3-8)

И така, от всичко казано дотук би трябвало вече да е ясно, че връщането на каноничния Юлиански календар в богослужението е единствения възможен начин за излизане от задънената улица на новостилието. Така ще се възстанови молитвеното и богослужечно единство по време в духа на решенията на Първия Вселенски Събор с църквите сестри, а именно Йерусалимската, Грузинската, Руската и Сръбската Православни Църкви, както и с монашеството от Атон, което и до днес без прекъсване служи по древния църковен Юлиански календар.

Въз основа на изложените дотук съображения недвусмислено доказващи пълната несъстоятелност от канонична и научна гледна точка на така наречения поправен Юлиански календар, настояваме пред Св. Синод в предвидения от Устава на БПЦ срок да отмени по **чл.196 ал.1, ал.2, ал.3 и ал.4**, издадения от него през 1967г. административен акт за промяна на богослужения Юлиански календар - прот. №35/22.XII.1967г

. обнародван с окръжно послание №5953/18.07.1968г., като го обяви за нищожен и възстанови фактическото положение преди издаването му т.е. да се възобнови в пълнота богослуженията употребата на утвърдения от Вселенските Събори, църковен Юлиански календар.

17 ноември (4 ноември) 2009г.
Преп. **Иоаникий Велики**.

---

*1 - По-правилно е да се нарече поправен Григориански, с който принципно е еднакъв

*2 - За да има съгласуваност по време между църковните празници е нужно, както подвижните, така и неподвижните празници да бъдат отнесени към една и съща календарна система (времева координатна система). **След като Юлианският календар е канонично задължителен при пресмятане на датата на Пасхата, то съвсем естествено той става задължителен при пресмятане на датите за всички църковни празници (подвижни и неподвижни).**

*3 - **31 март ст.ст.(четвъртък)** е последван от **14 април н.ст. (петък)**. Разликата между датите по църковният Юлиански и гражданският Григориански календар за 20-21 век е 13 дена.

*4 - **Софизъм** се нарича умишлено, преднамерено, невярно умозаключение, което на пръв поглед ни изглежда правилно. Той се основава на преднамерено и съзнателно нарушаване правилата на логиката. **Аристотел** нарича софизмът „мнимо доказателство”, в което обосноваването на заключението е привидно и се дължи на чисто субективно впечатление, предизвикано в резултат на недостатъчен логически и семантичен

анализ. Според думете на

Протагор

задачата на

софиста

е

да представи най-лошия аргумент като най-добър чрез хитроумни уловки в речта, или рзсъжденията, интересувайки се не от истината, а единствено от успеха в спора или от чисто практическа изгода.

*5 - И до сега православните църкви сестри – Йерусалимската, Руската, Грузинската, Сръбската, както и манастирите в Атон си служат благополучно и в мир с Бога по Юлианския календар.

*6 - Казани в интервю пред атинския вестник „Ортодоксос Типос” /№170,1972г./; „Orthodoxie heute”, № 40-41, Düsseldorf, 1972, S.26.

*7 - „...ето полагам в Сион краеъгълен Камък, избран, драгоценен; и който вярва в Него няма да се посрами”. И така, за вас, вярващите, Той е драгоценност, а за невярващите – „Камък, Който отхвърлиха зидарите, но Който стана глава на ъгъла”, „Камък за препъване и Камък на съблазън”, о Който се те препъват, като се не покоряват на словото; за това са и отредени.

*8 - „Няма вече много да говоря с вас, защото иде князът на тоя свят, и в Мене той няма нищо”.

*9 - София (Σοφία), премъдрост Божия - едно от имената на нашия Спасител Иисус Христос.

*10 - Безпринципно и механично съчетание на разнородни, несъвместими и противоположни възгледи в науката и философията.

*11 - Вж. протокол №35/ 22.XII.67г от заседанието на Св.Синод посветено на църковния календар.

*12 - От lat. Causa – причина, повод; Каузален - книж. Който се отнася до причина, който изразява отношение между причина и следствие; Акаузален – с нарушена връзка между причина и следствие, следствието изпреварва причината.

*13 - Според чл.83 ал.2 т.2 от Устава на БПЦ епископът трябва „да се отличава с правилни мисли върху православната вяра и точно спазване на установения от Църквата ред, със здрав разум, добродетелен и благочестив живот;”

*14 - Текста е от заглавната страница на ЦЪРКОВНИЯ УСТАВ (ТИПИК); Вж.прилож.

*15 - Т.е. (!) преди Неделя на всички светии (заговезни).

*16 - В резултат на двустилието с течение на времето неподвижните празници динамично и без ограничения ще променят положението си спрямо подвижните. Следователно, всички забележки в Типика, в които подвижните празници са зададени

Публикувано от: Достойно есть
Сряда, 20 Януари 2010г. 11:33ч.

като граници за неподвижните са невалидни и безсмислени. Така например Петровден може да се случи и във вторник след Петдесетница. След време ще съвпада със Свети Дух, Петдесетница и дори ще ги изпревари.

*17 - Вж. "Изповедание на Православната вяра" от всички Източни Патриарси. (Част I, отг. 72.)

Жалбата + приложенията можете да изтеглите в оригиналния им вид, като свалите този [зип](#)

[.](#)